

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Редакторъ:
Антонъ Христовъ

Излиза ПЕТЪКЪ.

Годишенъ абонаментъ 50 лв.

Броя 1 левъ

Публикации: по споразумение.

Редакция-администрация:
Книжарница „ИСКРА“
Ески-Джумая.

69

Преуспяването на всяка на-
родъ започва съ правилното раз-
решение на стопанските про-
блеми и свършва, когато тия
проблеми бждат пренебрегнати
и изоставени или повърени за
разрешаване отъ безскрупулни
държавници.

Седмиченъ бележникъ.

Златната младежъ.

Софийската преса ни донесе още
единъ тжженъ фактъ, героитъ на
който сж учащи и студенти. На 11
т. м. въ салона на учителската ка-
са, на една сказка за Ботйова и
Вазова отъ Г. Бакаловъ, младежи
— легионери сж предизвикали без-
редици, резултатътъ на който сж
нѣколко ранени, счупени столове
и т. н. Сжщата вечеръ станало дру-
го жестоко сбиване между лѣво
настроени студенти и легионери.

Резултата пакъ е кръвъ.

Това сж, драги граждани, пжти-
щата на „златната младежъ“ —
побойща, умраза, злоба, животин-
ска стръвъ—всичко това води къмъ
проливане кръвъ. Това сж „идеи-
тъ“, които вълнуватъ утрешна Бъл-
гария, за която толкова наивни де-
ца се тупкатъ въ гърдите и като
— на дѣло — тѣ отъ сега подгот-
вятъ да станe арена на нови бра-
тоубийства, на нови нещастия на
нови съззи, на нови кървави вой-
ни.

И това не е само въ София, кж-
дето вие пращате дацата си да се
учагъ, а тѣ сж заслепени отъ пар-
тизанство, крйатъ подъ палтата си
пистолети, ножове, камъни, кока-
ли, палки и др. п. и се саморазпра-
вятъ за нѣкакви „идеи“...

Други, чужди на възпитанието и
на училището фактори сж вкопчи-
ли учащата се младежъ и използу-
ватъ идеализма й за по-близката
пропастъ на България, на сжщата,
за която по мегдана се тупкатъ въ
гърдите и пѣятъ пѣсни, отъ които
лѣха на кръвъ...

Азъ гледамъ тия хубави деца,
който убиватъ идеализма си, съби-
ратъ се, шушукатъ си, раздаватъ
си вестници, въ които нѣма да
срѣщнете нито редъ за култура, за
красота, за изкуство, а само на-
съсквания и закани, че кръвъ ще
се лѣе! Като че малко кръвъ про-
лѣха бащите и братята имъ, малко
съззи изплакаха майките и сест-
ритъ имъ, за да страдатъ днесъ
по-дълбоко...

И ми е болно, когато гледамъ
тия малки момченца и момичета,
чиито души неотговорни хора пок-
варватъ и озлобяватъ.

Ако вие, драги родители, желае-
те щастие на вашитъ деца, по-
сочете имъ, че тѣхния пжтъ води
къмъ страдание и къмъ нови кър-
ви.

Не насърдавайте прѣко, или
косвено тѣхната античовѣшка, ан-
тиучилищна дейность, защото утре
ще бжде кѣсно, утре цѣлата мла-
дежъ ще бжде безвъзвратно загу-
бена за културния и миренъ на-
предѣкъ на народа.

Човѣкъ.

Общинско културно-стопанско строителство.

Винагисъмъ адмиралъ хо-
рата на инициативата, актив-
ността и замаха въ култур-
ния и стопански животъ, както
въ личния, тѣй и въ общес-
твенъ животъ. Особено общес-
твеното строителство, понеже
чрезъ него блага на общес-
твената и стопанска култура се

демократизиратъ, ставатъ до-
стъпни до периферията на ши-
рокитъ народни маси и облек-
чаватъ отъ малко малко теж-
кия имъ животъ.

Канализация, водопроводно
дѣло, освѣтление, благоустрой-
ство на улици и площади, об-

Следва на II-ра страница.

СИЛНАТА ЛИЧНОСТЪ.

Епохата следъ свѣтовната
война се характеризира съ не-
малка до сега стопанска и
обществена криза, която раз-
търсва цѣлия свѣтъ. Особено
е усилилъ следъ 1929 годи-
на и въпрѣки предричанията й
на намаление кризата бушува
съ еднакъвъ темпъ и края й
не се вижда. Ударила по та-
къвъ страшенъ начинъ матери-
алнитъ устои на обществото,
на лигично засѣга и общес-
твенитъ и морални институти.
Въ обществената и политичес-
ка психология на обществото
настѣва смугъ. Досегашнитъ
възгледи за култура и демо-
крация, за легитимно и посте-
пенно развитие на обществото
по посока на по-висша обще-
ствена, стопанска и морална
култура се рушатъ подъ напо-
ра на развиващитъ се събития.

Демокрацията и културата
сж на изпитание, понеже поло-
жението отъ день на день се
улошава. И обществото въ ли-
цето на широкитъ маси, недо-
волно отъ положението си и
премемий се да го подсбри,
поставя старитъ методи на
обществено развитие и борба и
въприема нови, фразации,
ито за 24 часа да подобрятъ
положението му.

По такъвъ начинъ въ общес-
твената психология изпѣква и-
деята за силната личность, ко-
я съ магически замахъ да
облекчи тежкото обществено
положение. И ще видите хора
въ разни съсловия и класи,
хора съ различна интелектуал-
на и морална култура идватъ
къ това заключение, искрено
убедени въ заключенията и из-
водитъ си.

Идеята за силната личность
има начало отъ си въ най-отда-
ленитъ исторически епохи.
Когато демокрацията въ стари-
те републики на Гърция и
Римъ не можа да отговори на
полѣжитъ обществените и сто-
пански реформи,—даде пжтъ
на силната личность, тирания,
за да я последатъ мрач-
нитъ срѣдини въкоже, изъ ко-
ито като фениксъ възкрѣсна
после демокрацията и култу-
ра.

Демокрацията и културата е
въздуха и водата за мислящия
човѣкъ. Безъ тѣхната живи-
телна свобода и импулсъ нѣма
напредѣкъ и развитие. Тѣ со-
чатъ пжтъ на разумното об-
ществено развитие: премина-
ване къмъ по-висшъ общ. сто-
пански етапъ — кооперативния,
каквото наблюдаваме въ реди-
ца обществитъ и кждето хора
та живѣятъ сравнително добре
и доволно. И ако въ стра-
ни като нашата демокрацията
е компрометирана, а идеята за
силната личность печели при-
върженици по инерция, увлѣ-
чение и разочарование, винаги
не е въ идеята за демокрация
и култура, а въ носителитъ й,
който нѣматъ съзнанието, во-
лята и моралната отговорность
да я приложатъ въ всички об-
ласти на обществените и сто-
пански животъ.

Смѣли и решителни рефор-
ми—социални и стопански—за
да се отиде къмъ по-висшъ
общественъ етапъ на развитие,
койго да даде хлѣбъ, въздухъ,
свобода и радостъ за широки-
тъ народни маси. Този етапъ
трѣбва да бжде разумно и съз-
нателно възприетъ отъ цѣлото
общество и съзнателно под-
крепенъ. Само тогазъ резул-
титъ му могатъ да бждатъ
трайни и плодотворни.

Силната личность може да
има най-добри идеи и морал-
на култура. Идеитъ, които ще се
прокарватъ, трѣбва да бждатъ
носени отъ сжщо такива хора,
който именно, не се виждатъ
и тамъ е страшното, защото
до диктатурата има една кра-
чка.

При демокрацията негоднитъ
и носители могатъ да се смѣ-
няватъ, а при диктатурата то-
ва е изключено.

Демокрацията, безспорно,
има своитъ недъзи. Но сѣ пакъ
тя си остава единствена общ.
форма, въ която може да жи-
вѣе културния и свободенъ
човѣкъ, и която единствена
не спира общ. развитие, а му
открива широкъ пжтъ за раз-
витие и напредѣкъ. Степенъта
на последнитъ ще зависи отъ
волята и съзнанието на цѣло-
то общество.

Какъ работи социалистическото правителство въ културна Дания.

Опрости на засѣгнатитъ отъ
кризата селяни данѣци за
600,000,000 лева. Намали нае-
ма на селянитъ, които рабо-
тятъ държавни и обществени
земи. За 1 година и половина
разходва за безработнитъ 2
милиарда и 250 милисна лева.
Презъ зимата даде извънред-
на помощъ на всѣки безрабо-
тенъ по 2400 лв. за дрехи и
топливо. Предприе общес-
твенни строежи на сума 1 мили-
ардъ лева. Раздаде почти безъ
лихви на селскитъ общини и
кооперации за строежъ на жи-
лища и др. общ. предприятия
единъ милиардъ лева и други
300 мил. лева за отводняване
и други подобрения на земята.

За 1 година безработнитъ
намалыха отъ 200,000 на 80,000,
а презъ есенъта на 1933 го-
дина на 60,000 души.

Напоследѣкъ правителство-
то работи новъ стопански планъ
за подпомагане селянитъ за-

наятчинитъ и безработнитъ. Не-
обходимитъ срѣдства отъ
1,300,000,000 лв. ще се полу-
чатъ отъ единъ специаленъ
данѣкъ върху капитала.

За да стабилизира цената на
месото, правителството ще за-
купи месо за 3 милиона крони
(100 мил. лв.) за раздаване без-
платно на безработнитъ.

Въ голѣмия планъ на пра-
вителството се предвиждатъ
кредити безъ лихва на занаят-
чий, рибари и дребни търгов-
ци.

Съ тѣзи мѣрки акцията на
правителството за подпома-
гане на селяни, занаятчий и вси-
чки дребни сжществувания се
слага върху плещитъ на имот-
нитъ класи, които трѣбва да
понесатъ голѣми жертви въ
полза на ония народни слоеве,
който сж засѣгнати силно отъ
стопанската криза.

В. „Народъ“

Въ страната на Мустафа Кемалъ.

Има хора у насъ, изгубили
вѣра въ демокрацията и кул-
турата на собствената си стра-
на, често сочатъ сграницитъ на
диктатуритъ за примѣръ и из-
ходъ отъ тежкото положение,
въ което се намираме, напр.:
Турция, Италия и др., безъ да
сж ходили въ тѣзи страни и
запознати съ живота тамъ.

Г-нъ Т. Бошнаковъ, който
ходи въ Турция, по случай 10
год. на турската република,
ето какво разправя: „Кризата
въ Турция е голѣма. Даже по-
голѣма отъ тукъ. Захаръта е
2 пжти по-сжпка. Житото се
продава на безценица. Една
ока жито се продава 4 гроша“.

Но, за да направи единъ
комплиментъ на стопанитъ, кои-
то сж го посрѣщнали добре,
г. Б-въ казва: „Турскитъ дър-
жавници сж мждри, смѣли и
дѣлови хора. Въмѣсто да стро-
ятъ джамии и хареми, тѣ пра-
вятъ пжтища и мостове“.

Това е то царството на дик-
татурата и на прословутия М.
Кемалъ Кризата е по голѣма
отъ колкото у насъ. Е, защо

сж тия крѣсци и постоянно
сочения великъ реформаторъ?
Правѣтъ мостове, ами че въ
напредналитъ демократич-
ни страни не мостове, а ас-
фалтени шосета съединяватъ
селата и хората скромно си
продѣлжаватъ културното стро-
ителство.

Това е то, когато се обезвѣ-
ри единъ народъ въ здри-
ти принципи на демокрацията.
Дѣлгъ е на истинскитъ демо-
крати съ дѣла по културни
отъ ония на М. Кемалъ да
върнатъ вѣрата въ народа за
по доброто му бждеше.

Какви сме ние човѣцитъ и какви трѣбва да бждемъ.

9. и 10. XI. т. г. въ гр.
Полуменъ германскитъ корес-
пандентъ Отто Мюллеръ, изне-
де две сказки: „Какви сме ние
човѣцитъ“ и „Какви трѣбва да
бждемъ“, изтъкна тежкото по-
ложение, въ което се намира
обществото, въпрѣки висо-
ката култура. Съ какво се от-
личава днешния човѣкъ отъ
историческия? Съ това ли
може да предава своитъ зна-
ния на следващитъ поколения,
който първия човѣкъ и об-
ществата живѣеха день за день
и можеха да свържатъ ми-
нѣлото съ настоящето; тамъ нѣ-
ма култура, нѣмаше образо-
вание. Обаче неговия погледъ
бѣше насоченъ само въ него и не
погледна по далече отъ него.
Той не свеждаше къмъ само-

съхранение на себе си и най-
близкитъ до него, а всичко о-
нова, което го заобикаляше, и
на което той не можеше да си
обясни строежа и сжщността
го боготворѣше и почиташе. А
днешния човѣкъ е отправилъ
погледа си далече въ безкрай-
ния миръ и изоставилъ себе
си—каково представлява самъ и
какъвъ трѣбва да бжде. Той
се отличава по това, че е на-
трупалъ маса знания и се е
освободилъ отъ инстинкта, кой-
то въ миналия човѣкъ преобла-
даше.

Ние сме нищожни животин-
ки въ нашата люл а — земята,
всрѣдъ необятната вселена. Ние
тропаме, викаме, безъ никой
да ни чуе, или направимъ нѣ-
що., ние сме нѣми свидетели

на всичко заобикалящо ни: у-
бийства, крамоли, грабежи,
безъ да приемемъ нѣщо
за премахването имъ. Ние трѣб-
ва да развиемъ двойна и трой-
на дейность, да се боримъ съ
природата, да се пазимъ отъ
нея и използуваме богатия й
даръ...

Всѣки се стреми къмъ сво-
бода и щастие, обаче тѣ нѣма
да дойдатъ отъ вънъ, а — отъ
вътре. Човѣкъ е лѣнивъ и
мжноподвиженъ, той се стре-
ми да капитализира чуждата
енергия, която да му послужи
за издигане надъ останалитъ.
Единъ безчовѣченъ егоизъмъ
е овладѣлъ и пропилъ душата
на човѣка, който е влѣзълъ въ
обществото, не да принадлежи
нему, а да го използува и гра-
ди своето щастие...

Въпрѣки всичко сѣга които
сжществуватъ за подбиране на
личности достойни за общес-
твени водители, все пакъ на

тия мѣста застава такъва,
който въ името на нѣкаква
„идея“ поема кормилото на
народа. безъ да познаватъ фи-
зиологическия му строежъ,
безъ да познаватъ душата на
народа си. Имаме подготвени
адвокати, прокурори, сждии, за
защита на законитъ, но нѣма-
ме защитникъ на природния
законъ. Правиме революции,
войни, ужъ за подобрене на
живота, а следъ тѣхъ върви
триумфално мизерията. Всички
ония, които издигатъ вътреш-
ния животъ (творческитъ гении)
напжтничитъ на живота, Хрис-
тосъ и др., такива си оставатъ
като свѣтли точки въ тъмата
на вѣковетъ, безъ да ги пос-
ледваме и вървимъ по пжтъ,
който тѣ ни чертаятъ. Презър-
нали сме на крадци на щастие
всѣки граби отъ „своя братъ“
за да забогатѣе. „Навсѣкъде
неразумното е станало разумно“
Какъ може да подобримъ

живота си и го усмислимъ? —
Единствения факторъ за създа-
ването на единъ добъръ жи-
вотъ и здрава държава, О.
Мюллеръ намира въ лицето на
майка на. Тя е, казва той, която
може да ни даде добри работ-
ници въ живота, строители и
носители на доброто.

Детето се ражда безъ всѣ-
какви впечатления и знания,
обаче то е предразположено
къмъ такива. Майката е пър-
вата възпитателка и учителка
на „малкия човѣкъ“ и тя може
да го напжти по правилъ пжтъ,
по който се движи истинския
„човѣкъ“. Раждатъ се деца глу-
хо нѣми, сакати, слѣпи и пр.,
обаче невъзпитани деца не се
раждатъ, тѣ сж предразполо-
жени къмъ наука и възпита-
ние, които майката трѣбва да
изгради въ тѣхната душа. Си-
лата на майката е първия фак-
торъ за увеждане детето въ
живота — ето защо трѣбва ни

ществени хали, фурни, месарници, общински кухни и трапезарии, общински амбулатории и болници, сиротопиталища и старопиталища, детски забавници и майчини домове, общински кооперативни магазини и пр. и пр. културно-стопански предприятия, въ по-голям или по малък мащаб, сж обекти на разумна и активна общинска политика. И колкото тази политика се следва с постоянство, воля и съзнание за обществена отговорност, толкова резултатът й ще сж успешни.

Горните мисли ми дойдоха въ съзнанието, когато възползуванъ отъ любезната покана на г. Д. Крайчевъ, п. кметъ на нашата община, посѣтихме новостроящия се водопроводъ „Долапа“. Почнатъ почти безъ срдства, той е близо къмъ изкарването си и въ скоро време благодаратъ му ще се почувствува отъ града, неговата чиста и изобилна вода го залѣе. Дългъ е около 700 метра съ дълбочина отъ 2—5½ метра, отъ която дълбочина прѣстѣта

се изхвърля на три пѣти и съ особена трудностъ. Ако времето се запази още нѣколко дни, водопроводътъ ще бжде готовъ.

Изкаранъ е и моста при „Трънковия“ ханъ, както и шосето отъ площадъ „Независимостъ“ (Турския пазаръ) до моста, което сега се валира. Направенъ е каналъ на пл. „Независимостъ“, който ще прибира водата отъ него и презъ новата улица ще я отвежда въ рѣката.

Изкарано е вече и шосето за гарата, едно предприятие, което струва на държавата около 500—600,000 лева, но което е сжщо активъ на общинската управа.

Констатирайки съ задоволство това, особено като се вземе предвидъ оскудната общинска каса, ние пожелаваме и занаятъ сжщата настойчивостъ и обществено съзнание да се следва сжщия пѣтъ, за да можемъ въ едно близко бждеще и ние да се наредимъ въ редицата на културнитѣ градове.

Р. Игнатовъ Бориловъ.

КЪМЪ ТРУДЪ.

„Работи! Трѣбва да изплатишъ живота си съ своя трудъ. Ленивиятъ краде отъ обществото“.

Въ трудъ е щастието. Съ труда се оформява характера. Съ труда се побеждаватъ житейскитѣ несгоди. Съ труда се издигатъ и личността, и семейството, и държавата, и народътъ.

„Бездѣлникътъ е като застояла вода“. Застоялата вода е тиха, не изтича. Дъното й се покрива съ тиня. Дъното, туй е човѣшката душа, душата на бездѣлника.

Трудътъ е непобедимъ царъ. Гдето царува трудътъ, тамъ нѣма мизерия, самоубийство, ранна смъртъ. Трудътъ е баща на богатството, коренъ на просвѣтата, източникъ на прогреса.

„Леността се движи тъй бавно, че бедността я настига твърде бързо“, казва Франклинъ. Пѣтътъ на леността води къмъ пропасть, смъртъ.

Трудътъ е за всички. Земледѣлецъ или учителъ, свещеникъ или чиновникъ, артистъ, художникъ или занаятчия, какъвто и да е човѣкъ, всѣки по своя даръ, склонностъ, подготовка, щомъ съвестно изпълнява дълга си, той се честно труди.

Дългътъ, — това е трудъ. Само безхарактерниятъ се задоволява да влачи едно жалко сжществуване. Зашто не взема дейно участие въ борбата за животъ, който е достойнство на всичко живо. И той никога не ще си извоюва свѣтло и похвално бждеще.

За успешна борба въ живо-

та се иска просвѣтеностъ, предприемчивостъ, почтеностъ. Това сж качества, които правятъ човѣка щастливъ. Не е щастливъ онзи, който има богато наследство, но не се труди. Макаръ да го отрупватъ съ почести (поради богатството му), той въ нищо не може да намѣри наслада. Зашто сждбата го е оскудила да бжде бездѣленъ и да не реагира на живота. Това е нещастие. Бездействието е най-добрия работникъ на тихата скърбъ, на меланхолията, на неочакваната смъртъ.

Карлска казва: „Най-вѣрно то оржже срещу всички беди въ живота е упоритиятъ тѣлесенъ трудъ“.

А Бушарда добавя: „Умственитъ трудъ е най-здоровославната почивка за тѣлото“.

Трудътъ е откривателъ на природнитѣ човѣшки таланти. Превъзходството е плодъ на труда. Ж. Рейнолдс казва:

„Ако имате дарби, трудътъ ги осъществява; ако имате послѣдствени способности, трудътъ ще дотъкми онова, що ви липсва. Нѣма нищо, което да не може да се постигне съ добре направлявана енергия.“

Човѣкъ, който се труди не е въ ржцетъ на сждбата, а тя е въ неговитѣ ржце.

Да не бждемъ експлоататори. Г-жа Моанъ казва: „Да живѣемъ, безъ да произвеждаме, обременени на богатство, което не е завещано, значи, да експлоатираме бацитѣ си, което е

така неблагоприятно, както е неблагоприятно да ограбваме съременицитѣ си. Богатството, колкото и да е голѣмо, не може да оправдае бездѣлието“.

Хаинрихъ Манъ пише: „Каквото и да бжде богатството на единъ младежъ, той трѣбва да работи. Богатството, което поддържа бездѣлието, не може съ нищо да се оправдае“.

Да заключа съ думитѣ на Чинингъ:

„Трудътъ е достоинство. Трудътъ е не само великиятъ инструментъ, който покрива земята съ плодородие и красота, подчинява океана, превръща материята въ хиляди приятни и полезни форми. Трудътъ има още по-възвишена мисия: Дава воля, енергия, куражъ, търпение и постоянство. Горко на онзи, който не се е научилъ да работи! Той не познава себе си. Той зависи отъ други, безъ да може да върне подкрепата, що получава“.

Блаженъ е, който обича труда, защото голѣма е неговата награда!

Изъ печата.

Не мога повечетъ! — кроци душата на третото съсловие — дайте ми хлѣбъ, човѣшки животъ. . . Гадое! и се повече се напластява умразата и волята за бунтъ въ срдцето на работника.

Чудно, наистина, нѣщо се пакъ куца — фабрики се затварятъ, печалбитѣ намаляватъ. . . Внимание и търпение! Търпение! — умуватъ съ уплаха загрозено тѣзи, които могатъ да чакатъ.

Но въ най-голѣмо недоумение и страхъ се почувствува срдното съсловие — грѣбнака на демократията, на режима, който чезне. Възпитано въ буржасни обноси, срдното съсловие икономически се пролетаризира и благодарение на този процесъ то е изпаднало въ една болезнена двойственостъ, която отравя всички политически и морални ценности, които то е създадо или укрепило презъ 19-то столѣтие. Нѣщо повече, движейки се между крайноститѣ, между активнитѣ полюси, които искатъ духовно да го запазятъ или превзематъ, срдното съсловие губи почва. „Нѣщо се руши, нѣщо се мѣни, ние падаме!“ — ето отчаяниятъ зовъ, който се чува отъ злѣсхналитѣ гърла на хиляди дребни собственици, чиновници и интелектуалци, които нито искатъ да се откажатъ отъ безвъзвратно изгубеното удобство и спокойствие, когото сж имали, нито пакъ м гатъ да се приобичатъ къмъ методитѣ за борба, предлагани имъ отъ долу.

Тази психологическа криза, която преживява най-многочисленото съсловие (срдното) придава на днешния моментъ най-характерния цвѣтъ. Душевна нестабилност!

В. „Лит. гласъ“ 207.

ХРОНИКА.

Наскоро ще пристигне въ града ни редакторътъ на в. „Свѣтлоструй“, г. Дим. Добревъ, който ще изнесе отъ името на читалището една сказка: „Читалището вчера, днесъ и утре“.

Въ Германия сж отправени въ концентрационенъ лагеръ трима директори на фабрики само за това, че не сж дочакали края на една речъ, произнесена отъ Хитлера по радиото. . .

В. „Хоризонтъ“. Излѣзе отъ печатъ бр. 2 на литературния в-къ „Хоризонтъ“, органъ на провинциалнитѣ писатели. Съдържа крайно интересенъ материалъ. Препоръчваме го горещо. Год. абонам. 50 лв. Предплатитѣ до 1 януар. получаватъ премия една книга. Адресъ: в-къ „Хоризонтъ“ Ески-Джумая.

Тая седмица кино Жекъ представя филма „Бомбандировката на Лондонъ“.

Въ града ни сж констатирани нѣколко случая на заболявания съ скарлатина между децата.

Абонирахте ли се за „Хоризонтъ“?

Осигуренитѣ при „Задруга“ участвуватъ въ печалбитѣ на кооперацията и още първата година получаватъ дивидентъ 5%.

На 12 т. м. се откри въ София конгреса на Занаятчийската партия. Изслуша отчета на секретаря г. Цено Табаковъ и го одобри единодушно. Конгресътъ издига лозунгъ за нова трудова властъ, която да изхожда изъ срдната на стопанската демократия — земледѣлци, занаятчии и работници, и която съ смѣлъ замахъ да проведе политиката на голѣми реформи за социална и стопанска правда, просвѣта и свобода за трудящия се народъ.

Единодушно се избра централенъ комитетъ начело съ г. Ц. Табаковъ.

На конгреса на лѣкарския съюзъ, състоялъ се на 12, 13 и 14 т. м. въ София, е констатиранъ печалния фактъ, че ежегодно въ Бѣлгария умира съ 30,000 души, поради липса на достатъчни лѣкарски грижи въ селата, лѣкарства, санаториуми и пр.

При дебатитѣ по отговора на тронното слово проф. П. Стояновъ се изказалъ за пълна монополна търговия отъ държавата съ земледѣлскитѣ произведения.

Помина се на 15 т. м. внезапно нашиятъ приятелъ и съгражданинъ Стефанъ Михайловъ учителъ въ прогимназията. Посвѣтилъ се на учителското поприще, покойниятъ до последния си часъ високо държа факела на истинския и честенъ учителъ и като такъвъ оставя най-добри спомени между ученици и родители. Като гражданинъ бѣ приятелъ на трудящитѣ се народни маси

и въ тѣхната култура и годенствие виждаме непрекъсната на обществото. Въренъ членъ на настоятелството на чит. „Напредъ“ на увес. комисия при сжщия и на редица културни организации. Съ неговата смъртъ обществото губи единъ постъпъчителъ и гражданинъ, а семейството му единъ добръ спругъ и синъ. Погребението му се извърши на 16 т. м. съ стечение на многобройнитѣ почитатели, родители и роднини, цѣлата прогимназия, бившитѣ му ученици отъ гимназия. Поднесени му бѣ 17 вѣнци. Държаха речъ църквата г. Ст. Велчевъ, гроба г. Ст. Мавродиевъ и учителя г. Петковъ. У-ката Бѣлчева предъ прогимназията каза топли прочувствени думи за сбогомъ на любимия учителъ.

Тържественото погребение на Ст. Михайловъ говори, има правда и на земята; добритѣ дѣла и достойнството се оценяватъ правдиво и отъ широкитѣ народни Жалкото е, че ценимъ достойнитѣ хора и ги почитаме, когато ги изгубимъ. Вѣчна смята на достойния учителъ гражданинъ Стефанъ Михайловъ. Нашитѣ искрени сълезнования на олечаленитѣ.

Споредъ сведения отъ Холивудъ (Америка), Чарльзъ Чаплинъ усилено работи въ ху новия си филмъ. Въ него Чаплинъ щѣлъ да играе ролята на фабриченъ работникъ.

На 14 т. м. се помислѣ дълго и мъчително бѣлудуване дългогодишната учителка при уч. „Св. Кирилъ Методи“ Ганка Попова.

И други лѣтъ сме обилно лязвали голѣмото натрупване на кола и каруци всрѣдъ пазаря, които го задръстватъ пречатъ на движението и пр. чиняватъ маса неприятности, може да дочакаме и нещастна Общинскиятъ съветъ бѣ регулиралъ това хаотично ларско движение, но за личнитѣ интереси на отдѣлни граждани, отказа се отъ тази бава мѣрка. Време е вече, брѣтитѣ начинания да се променятъ съ повече решителностъ и смѣлостъ.

Следъ време ще се оше тѣхната цѣлесобразностъ и разумностъ.

Проектира се намаление на празничнитѣ. Ще се празнуватъ най-важнитѣ църковни и свѣтски празници.

Денътъ на книгата 19 ноемврий — се отпразнова въ непълната гимназия речъ отъ у-ката Ц. Каваева. Въ читалището „Напредъ“ имаше изложба на книги, съставяна презъ цѣлия денъ отъ интересующи се.

Голѣмиятъ филмовъ артистъ — комикъ Патъ (Кучунъ), бившъ основенъ учителъ въ Дания, е полудѣлъ изпратенъ въ лудницата.

На 28 т. м. ще се състои търгъ за отдаване на предпремачъ дсоставката на бордо отъ сладкарница „Теменюкъ“ до площадъ „Независимостъ“.

школувана майка, която да поеме факела на културността всрѣдъ началнитѣ човѣци и освѣти и най-затѣнитѣ дебери на живота.

Обаче днешната майка не познава и не знае своята сжщностъ и роля. Ролята на майката е свята; тя ражда гениитѣ, убийцитѣ и последнитѣ хора. Но, нашата съвременна майка съвсемъ е дереилирала отъ прѣкия си пѣтъ, тя обръща повече внимание на външността: на модитѣ, разходнитѣ, театритѣ и пр., а оставя на улицата да възпитава децата й, ето извора на всички злосторници и рушители на обществото. Но не сама майката е тая, която ще ни даде добри и здрави деца — а съ това и общество, а и самия баща трѣбва да съдействува за тѣхното възпитание.

Каквито и учени педагози да имаме, невъзпитаното дете, бждещъ гражданинъ, не могатъ го напѣти по пѣтя на доброто, ако майката не е хвърлила искрата му въ неговото съзнание. На дъното въ чашата си остава отайката на злото, която единъ денъ пакъ ще се размѣти. . .

Трѣбва всѣки културенъ мжжъ да си взема културна жена, или мжжа и жената да сж близки по културенъ уровеньъ, за да вървятъ дѣлата имъ въ хармония.

Нужно е особено възпитание за отдѣлнитѣ възрасти. Както народитѣ по расовъ типъ не сж равни, следствие на срдната въ която живѣятъ, така и възраститѣ не сж равни и не изискватъ едно и сжщо възпитание. Всички ние се нуждаемъ отъ помощъ и възпитание, нѣма човѣкъ, който да е съз-

далъ нѣщо ново и завършено отдѣлно отъ познатото на народа, на традицията. Ние все се боримъ за съвършенна обществена форма на живота, обаче никжде не намираме въ миналото и нече намѣримъ въ бждеще, ако всѣки не погледне въ себе си, да разучи себе си и стане единъ „човѣкъ“ една единица отъ обществото. Азъ се упознахъ, следователно съмъ човѣкъ — казва Декартъ. Не трѣбва да се оставяме да ни водятъ, а сами да се водимъ. Не трѣбва да забравяме силата на духа, защото, духа управлява народа, а не златото — Гюте. Трѣбва да си създадемъ защитници на природнитѣ и обществени закони, да погледнемъ въ себе си, защото: който опознае себе си той е истински човѣкъ,

Крумъ Сп. Георгиевъ.

Продава се —
АВТОМОБИЛЪ
„ШЕВРОЛЕТЪ“ 6 цилиндровъ
14 мѣстенъ — купе въ движение.
Добре запазенъ, 30,000 лв. въ брой.
Справка: Илия Вълчановъ — бабагинъ
ул. „В. Левски“ 661. — Шуменъ.